

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библіотека найнамъ повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.

Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 уллицы Галицка.

Р. копши звертаются лишь на попередне застереженіе бѣлошена принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. одної строчки печатной, въ рубр. „Надбелано“ по 20 кр. а. в.

Рекламаціи неопечатаній вѣдѣній бѣт. порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскіи Старини“ въ Кіевѣ, почтой уряды и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерзавская ул., д. Радля 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 12 ар.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на пѣть року . . . 6 ар.	на пѣть року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 ар.	на четверть року . . . 3 рубл.

съ дод. „Библіотека“: съ дод. „Библіотека“:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на пѣть року . . . 8 ар.	на пѣть року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 ар.	на четверть року . . . 4 рубл.

на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рокъ . . . 5 ар.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на пѣть року . . . 2-50 ар.	на пѣть року . . . 2-50 р.

Для Австріи, окрѣмъ Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 15 ар.	
на пѣть року . . . 7-50 ар.	
на четверть року . . . 3-75 ар.	

съ дод. „Библіотека“: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рокъ . . . 19 ар.	на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
----------------------------	---------------------------

Поодиноже число кошты 12 ар. а. в.

Память XXV-лѣтнихъ роковинъ смерти Тараса Шевченка

обходили рускій львовскій Товариства съ всею свѣтлостію. Духъ правды, любви брата, любви отчины, рѣдного слова и пѣсни, духъ — любви Руси, голошенный вѣщямъ и безсмертнымъ Тарасомъ все и всюду, на свободѣ и въ неволи; сей духъ, що оживотворявъ все его творы и дѣла, духъ, переказанный намъ послѣднимъ его завѣщаньемъ; сей божественный лучъ правдивого свѣтла, що зъясной и чистой душѣ Тараса сіяючи, озаривъ нашу землю и вѣрныхъ еи сыновъ; сей духъ, що загрѣвъ насъ до труда для добра людскости, для добра темного, призабутого брата; що въ чужбѣмъ щастію велѣвъ глядѣти своего щастя и спокою, що поклавъ крѣпкіи пѣдвалины подѣ будову нашої будущины — сей духъ найшовъ собѣ нынѣ въ нашѣй Галичинѣ найширшіи кружки твердыхъ и розумныхъ исповѣдниковъ. И не дивница! Высока, людска, лишь божественною правдою перенята душа Тараса, що за ту правду не побоялась и потерити; его щире, любяче, добромъ валите сердце, що до всѣхъ однаково билось и всѣмъ добра бажало: та душа, то сердце и нѣчимъ не скрывленый поглядъ на наше народне дѣло мусіли найти для себе людей честныхъ, що поклонились его иден и нынѣ словомъ и дѣломъ неустрашимо еи голосать. Кто живой, той живе гадае, той, скрѣпленный идеями Шевченка, немовъ животворною водою напоенный, муситъ нынѣ стати поручъ съ нами и сказати съ нами: Люблю правду, люблю Русь мою и для неи и лишь для неи потруджусь, поки силъ стане.

Хто молодшій, того душа, читаючи Шевченковѣ творы розгорится огнемъ любви до рѣдного слова и пѣсни. Хто старшій, той сильною рукою приймется за трудъ коло добра руского загаду, а хто зрозумѣе всего духа Тарасовой думы, той стане смѣло до обороны свей буйной головы и за що не одну глубоко могилу начинили своими костями.

Двадцать пять лѣтъ перейшо зъ того часу, якъ звони Украины рознесли сумну вѣсть, що очи нашего поэта закрыты на вѣки червоною китайкою, заслугою козацкою. Двадцать пять лѣтъ минуло, якъ и мы Галичане

заголосили по вѣщѣмъ нашѣмъ пророку. Але за тыхъ двадцать пять лѣтъ згорнулись мы все подѣ прапоръ Тараса. „Трупы встали и очи розкрыли“ и нема душъ, котрой бы Тарасова муза не обгорнула тымъ тепломъ, що топить и найгрубшій ледъ индиферентизму а кличе до труда для добра широкой родины — Руси святой.

Салѣ „Народного Дому“, де 13 (25) марта устроено концертъ, не змістала гостей мѣсяцевыхъ и пѣсамѣцевыхъ, хотя вступъ бувъ платный. Тернополь, Зборѣвъ, Перемышль, Станиславѣвъ, Стрый, Болехѣвъ, Дембицъ, Коломыя, Хирѣвъ и другіи мѣста и села выслали своихъ представителей на то всенародне торжество. Женщины и мужчины явились въ свѣточныхъ строяхъ и съ отвѣднымъ до хвалѣ поважnymъ настроѣмъ душевнымъ. На естрадѣ замаяный буйною велевкою красувався буютъ Шевченка.

Колѣ салѣ „Народного Дому“ и галерія биткомъ заповнилася почитателями генія Тараса, гѣстями во Львова и въ провинціи, навѣтъ въ далекихъ сторѣнѣ, — выступивъ проф. д-ръ Омелянъ Огоновскій, голова тов. „Провсѣта“ и выголосивъ шаршу рѣчи о значеню торжественного дня роковинъ смерти кобзая Руси-Украины; о его, переказанныхъ намъ, высокихъ идеяхъ; о великомъ волѣвѣ Шевченковыхъ идей на ровѣдїи сусѣбности цѣлой широкой Руси; о томъ, що за 25 лѣтъ отъ смерти Тараса зроблено у насъ вѣтъ въ его имя и на скѣлко сповнено его завѣтъ та тѣи обѣтницѣ, якѣ поставили собѣ патриоты-Украинцѣ подѣ першимъ враженьемъ великой утраты, по смерти Кобзая; о перешкодахъ, якѣ и въ Россіи и въ Австріи стрѣчаютъ борцѣ за права того народа, для которого живѣ, працювавъ и терпѣвъ незабутный Тарасъ, при чѣмъ сконстатувавъ, „що матѣрь респинають“ и свои власнѣ ренегаты. . .

Достойный бесѣдникъ, за-для лучшого схарактеризованя личности поэта, послуживши и деякими даными въ житя его, невѣстными шаршому кругуви нашої публики. Рѣчь достойного головы „Провсѣты“ выкликала горяче одушевление, особливо въ томъ мѣсци, де бѣтъ, отликаючи до молодежи, сердечными словами кладе ѣи на сердце запѣты Тараса и желавъ ѣи, щобъ за другихъ 25 лѣтъ при святкованю роковинъ смерти кобзая Руси-Укра-

ины, мѣтъ бесѣдникъ въ того мѣсци скавати, що все обѣтницѣ, якѣ постановили собѣ украинскій патриоты заравъ по смерти Шевченка, вже выповненѣ.

По скѣпченѣй рѣчи все обранѣи, що въ торжественнѣмъ настроѣ и съ великою увагою ловили кожде слово бесѣдника, нагородили его грѣмкими оплесками подѣки.

Концертъ почався симфонією F-dur M. Вербицкого. Покѣпный написавъ дѣмъ такихъ симфоній на повну оркестру а манускрипты вакупила въ своѣмъ часѣ „Руска Бесѣда“ у Львовѣ. Суть то дѣйснѣи жемчуги въ нашѣи инструментальной литературѣ музичной о вѣкрою Моартовѣскѣмъ на тематъ народныхъ мелодій. Тожъ и не дивница, що симфонія F-dur, выконана съ всею тонкостію музикою 9 полку, подѣ артистичною управою своего рутинованого капельмайстра, одушевила всѣхъ присутныхъ. Тужный мотивъ руской пѣсни, котра широко струюи плыла въ благородной душѣ Вербицкого, переплѣтали скочный ковачокъ на пережѣну съ коломыйкою. И туга и охота огортала душу слушающѣмъ — дѣвъ струны, що бревнать вѣдно въ кождѣй руской пѣсни и становлять майже еи характеръ. Композиція въ вагалѣ дуже удачна и инструментована съ хоршимъ колоритомъ и розумѣнемъ рѣчи.

Потѣмъ слѣдувавъ хоръ Петра Нѣщинского, профессора гимназіи въ Одесѣ, и славновѣстного филолога и перекладчика „Антигоны та „Одиссея“. Бѣтъ се урывокъ въ большои композиціи Нѣщинского до другого акту Шевченкового „Назаря Стодолѣ“, а предметомъ пѣсни естъ дума невольничѣ. Козаки, запомоненнѣи Турками, выклиняютъ свою долю въ тяжкихъ кайданахъ. Пѣснь та подобалась отъ року такъ загально въ нашѣи Галичинѣ, що нема програмы концерту бѣтъ неи. Мужескій хоръ товариства „Лютявѣ“ отдавъ еи при томъ съ всею предѣвнѣю и повторивъ еи, спонуканныи грѣмкими оплесками вѣдчаной публики. Аккомпанементъ фортепьяновѣи наслѣдуе дрѣвнѣи звуки торбану. Композиція та вышла навѣтъ недавно въ окремѣмъ вѣшатѣ „Музичной Библіотеки“.

На третѣмъ мѣсци естъ декламация Шевченковой „Тополя“, до чего комитетъ концертной уприснѣи панну Г. Бачинскую въ Стрый (внучку пок. Юл. Лавровского). Декламация выпала добре, не сдѣлѣючи моло-

денькой декламаторцѣ. Спокойно, голосомъ оповѣдана и съ добрымъ арозумѣнемъ баяды, выголосила п-на Г. Б. судьбу нещастной дѣвичины, що въ туги за косякомъ въ степу тополеу етъла. Публика нагородила декламаторку рѣсеными оплесками.

„Молитва“ передѣ нападомъ татарскимъ, урывокъ въ оперы „Купало“, композиція Н. Вахнянина на мѣшаннѣи хорѣ и оркестру, выпала рѣвно-жъ дуже точно и хорошо. До выконаня станули все артистичнѣи силы „Лютявѣ“ подѣ управою своего славновѣстного диригента п. Ст. Петвинского. Авторъ представивъ въ першѣи чисто инструментальной части тревогу, яка неравъ обгортала нашихъ предковъ на вѣсть, що „Татаре идуть“. Наближаючи гроа иллюстрована смичковыми инструментами въ триолахъ отъ pianissimo до fortissimo, де вже впадутъ прочѣи инструмента. Бѣтъ се рѣдъ „малюющей музыки“. Подѣ конецъ першѣи части впадае квартетъ сольовый и починае молитву: „Подѣ твоѣи покровѣ, твою опѣку о Боже вѣчный идемо все“. Молитва рѣте вѣдлана, хоръ съ оркестру вступая повѣли въ той самѣи мотивъ и веде его crescendo до fortissimo. „Молитва“ робить вражене дѣйсной молятвы. Знаючи выражалась о композиціи съ повнымъ узнаньемъ, а публика выкликала автора. Сольовый квартетъ веда п-на М. Павличкова и своимъ повнымъ, чистымъ и дуже тепленькимъ милозвучнымъ голосомъ дѣйсно причарувала всѣхъ.

П-на Бажаньска (въ народнѣмъ украинскѣмъ строю) выконала на фортепьянѣ увертуру Лисенка до оперы: „Рѣдванна нѣчь“ съ цѣлковитымъ арозумѣнемъ трудной композиціи а съ хоршимъ артизмомъ, подужавши все техничнѣи трудности съ всею легкостею. Мотивы, якѣхъ богато естъ въ кождѣи увертурѣ, выплывали дуже выразно. Игру нагородила публика добре заслужеными грѣмкими оплесками.

Оттакъ слѣдувавъ боевой хоръ о. Порѣ. Бажаньского съ супроводомъ фортепьяну при участии мужеского хору „Лютявѣ“. Мотивъ рѣвкѣи, дѣйсной боевой, хорошо гармонизованныи и эффектовый, подобався всемъ. Рѣвно-жъ съ великимъ занатемъ слухала публика нѣжинскій хоръ о. Ис. Воробкевича: „Надѣ Прутѣмъ“. Пѣснь иллюструе любовь дѣ-

РУСИНЫ

подѣ взглядомъ этнографичнымъ, языковымъ, историчнымъ и литературнымъ.

Перекладъ статіи д-ра Ом. Огоновского.

(Далше.)

Тутъ въ Галичинѣ, розвиваюа культура на народнѣи подѣтави о богато пѣвѣйше, якъ въ полудневѣи Руси. Коли пѣсла першого подѣблѣ Польщѣ (1772) Червона Русь въ наслѣдокъ угорского правного титулу була злучена съ Австрією, репрезентували Русинѣвъ тѣлько духовенство и панщиною закрѣпощене селянство. Тожъ ходило передѣвѣи о те, щобъ рускѣи масѣ народу повернути задавненѣи права людскости, заки можна було погодати о просвѣтѣ. Але и по знесеню пѣдданства (1782) годѣи було починати науку народу, не выпровадивши духовенство на отвѣднѣи степенѣи образованя. Мирѣко бо духовенство представляло тогды сумный образъ невѣжества, а тѣлько чинѣи Василіанскѣи, котрый тѣшався прихильностею польской аристократіи, выказувавъ вѣше сбрзаванье. Якъ же цѣсарь Йосифъ II. въ р. 1784. заволяючи у Львовѣ университетъ, приказавъ 1787 р., щобы для учениковъ руской народности на богословскѣи и еилософскѣи факультетахъ дѣтнѣи отчиты были подаванѣи въ рускѣи учебникѣи языкѣи. Однакожъ Русинѣи не зумѣли сею ласкою покорятисѣи. Поставленнѣи руской профессору уживали въ своихъ

выкладахъ неарозумѣлого церковно славянского языка, за про що интересъ для такой институтіи почавъ щезати навѣтъ межѣи Русинями. Для того то по сѣмнадцати лѣтахъ (1804 р.) заесено ой выклады. Однакожъ выхованныи на томъ университетѣ рускѣи клерѣи занявъ поваже становиче въ краю и мѣтъ не безъ усѣху займатися образованьемъ народу. А що тогды въ Галичинѣ шо-до самостѣйности руского языка шо не було ясного понятя, то въ школахъ народныхъ уживано мѣшаного языка, въ котромъ по-при рускомъ бувъ заступленнѣи и церковно-славянской элементъ и польскѣи. Ажъ почавши отъ выступу Маркіана Шашкевича (1811—1842) можна було въ Галичинѣ зробити собѣ правдѣйше понятье о оущности руского языка. Сей, около здвигненя народной просвѣты высокозаслуженный мужъ, естъ основателемъ галицко руской литературы на народнѣи основѣи. Дивно однакожъ, шо въ Галичинѣ про напрямъ въ рускѣи литературѣ, почетый Котляревскимъ въ полудневѣи Руси нѣякого вѣдома не було, ажъ поки Шашкевичъ не спровадивъ розвою своего матерного языка на праву дорогу. Въ товариствѣ съ основни одномышленниками Яковомъ Головацкимъ и Иваномъ Вагилевичемъ выдавъ дѣтъ въ Пештѣ-Будѣ 1837 р. альманахъ „Русалка Дѣвотрова“. Такъ шо-жъ, коли тогдышня краєва губернія уважала сей литературный подвигъ нечувальнымъ новаторствомъ и черезъ то альманахъ сей не мѣтъ выйти у Львовѣ. Шо больше, по выпечатаню сего альманаха въ Будѣ обложено выдавѣи его, яко

питомцѣмъ духовной семинаріи, карами церковными, ба не дождавше навѣтъ вѣдчаности и признаня отъ озовѣхъ земляковъ. Сумный лиричнѣи поэзи Шашкевича перегомѣили безъ слѣду въ рѣднѣмъ краю, ажъ въ р. 1848. отрождение народного принципу въ Австріи привело до отжитя и литературу въ Галичинѣ.

Оттакъ на поля поэзи вызначилася Устыляновичъ и Могильницкѣи. Николай Устыляновичъ (род. 1811) написавъ 1848 р. элегію, високого полету, посвященую памяти Шашкевича. Потому писавъ дѣтъ ажъ до р. 1860 богато удачныхъ лиричнѣи поэзи, котрии порозкидуванѣи по волкахъ часопислахъ и альманахахъ на пр. въ вѣдѣнскѣмъ альманаху „Вѣнокъ“ (1847). Его пѣвѣйшѣи поэзи, именнѣи тѣи, шо мають епичну и дидактичну цѣху, суть меншѣи ваги. Такожъ и въ языковѣи взглядѣи они не безнаганныи, тымъ больше, шо они то тутъ, то тамъ зближаються до русскѣи письменного языка. Въ р. 1850 написавъ Устыляновичъ три оповѣданя зъ житя народного, котрии вызначаются збрѣвнымъ языкомъ. — Антоній Могильницкѣи (1811—1873) вѣлавався своего часу яко поетъ епичный. Его „Скитѣи Манявскѣи“ (1852) мае, правда, гарнѣи описомъ и уступы, однакожъ хилою въ нѣмъ естъ нудне оповѣданье та ще и то, шо естъ творомъ музѣи чужой дѣтнѣи руской поэзи. Вирѣчимъ авторъ выдѣтъ тѣлько першу часть той поэмы, а заповѣдана друга часть не була печатана. До способу поэтизованя Устыляновича прихильноа по части Иванъ Гушалевицъ (род. 1823). Его першѣи поэзи вы

значаютъ звучнымъ языкомъ, черезъ шо они годятся до сѣбу. Однакожъ отъ р. 1860 писавѣи байки, епичнѣи и лиричнѣи поэзи суть якъ шо до духа такъ и шо-до языка чужими руской литературѣ. Окрѣмъ того Гушалевицъ напечатавъ три драматичнѣи штуки, зъ-помѣжъ котрыхъ оперетку „Пѣдгорнѣе“ треба уважати доомѣтъ удачною.

Все три названнѣи письменники: Устыляновичъ Могильницкѣи и Гушалевицъ були въ р. 1848 проводниками литературного руху въ Галичинѣ. Для 19 жовтня 1848 р. бувъ у Львовѣ т. зв. Збѣръ ученыхъ, котрый на чотырохъ засѣданяхъ провадивъ дуже цѣкави дебаты въ дѣлѣ здвигненя руского языка и литературы. Верховными тамъ були Николай Устыляновичъ и Яковъ Головацкѣи. Они клали великѣи натокъ на то, шо рускѣи языкъ способный образоватисѣи, и твердили, шо рускѣи народъ супротивъ Великоросѣи и Польковѣи повиненъ мати свою питому литературу. Именнѣи Головацкѣи, отъ 1849 до 1867 р. проеоръ руского языка и литературы на университетѣ у Львовѣ, отчитавъ на другѣи засѣданю Збору цѣнну розправу о рускомъ языкѣи и положивъ угольный камѣи до надѣйной будовы духового житя въ Галичинѣ. Пѣвѣйше выдавъ нѣсныи галицкихъ и угорскихъ Русинѣвъ (Москва 1863—1864; 2-ге выданье 1878 р.)

Мѣтъ тымъ такъ розпочата подѣ щасливими выкладами литературна дѣяльність не тревала довго. Не оставало витрѣвало ревности въ переводженю програмы, начеркеною т. зв. Зборѣи

вочу, мелодія легонька и тепла иде въ душу и настрою еи меланхолично.

П. Гушалевичъ сѣлаавъ тенорову арію въ „Марты“ Флотова. Мы вже мали нагоду оцѣнити голосъ п. Гушалевича при реценіи концерту въ Стрию сего року, даного въ користь тамошної Бурсы. Слова узнаня и похвалы такъ для самого голосу, якъ и артистичного его уживаня, можемо смѣло и нынѣ повторити, желаячи пану Г. въ широкого сердца, чтобы колеси яко оперовый тенористъ звеличавъ Русь своимъ именемъ.

Концертъ вакъичено ораторією Лисенка: „Бють пороги“ на хоръ мѣшаний и оркестру. Композиція, коротко кажучи, величавя, и надѣемось, що нашъ знатоки музичній розберуть еи всесторонно критично. Би давано у насъ вже два разы, але лишь въ супроводѣ фортепиану. Теперъ, съ оркестроу, выявилася она всею своею красотою и, розумѣсь, була вѣнцемъ всего концерту. Слова Шевченковъ до Основаненна въиллюструвавъ композиторъ по артистичному. Чути тамъ и ревітъ Днѣпроуныхъ порогѣвъ, и сивглене чайки, и тугу Руси за утратоу свога свѣтлого козацкого часу. — Та ба: „не вернется соодѣвана, не вернется воля, не покрывутъ Украину червоныи жупаны...“ Лишь „слава наша не вмере, не поляже, а розкаже, що дѣвалось, чия правда, чия кривда а чия мы дѣти...“ Оплескамъ не було кѣнца. На лицахъ всѣхъ пробивалася неудана радѣсть, що есть въ насъ свои люде-артисты, якихъ може намъ позавидувати и Европа, а котра „нашу думу, нашу пѣсню и нашу славу“ голосать широкому свѣтови такъ величавыми композиціями!

На вечеръ насѣло множество телеграмъ съ привѣтомъ въ Галичины, въ Австріи и заграницѣ. Телеграмы тіи подамо въ слѣдуючѣмъ числѣ.

Зъ езуитско-змартвхвстаньского табору.

Кс. Калинка, настоятель интернату Змартвхвстанцѣвъ у Львовѣ, скликавъ сего мѣсяца абраные члены „оріеки nad internatem ruskim“ у Львовѣ и Краковѣ — членами той оріеки суть въ наибольшій части польскій женщины и польскій та арменскій ксенодвы, — и заививши абранымъ о отсуствѣ грѣхѣвъ, удѣленѣмъ папоу для прихильникѣвъ и покровителѣвъ дѣлъ Змартвхвстанцѣвъ, адававъ справу въ стану интернату въ манушѣмъ роцѣ. Въ Краковѣ абраные отбулося въ палацѣ бискупа Дунавского и въ его присутности. Зъ справозданя кс. Калинка показуеся, що въ опѣкы интернату користае 60 молодцѣвъ, мѣжь тымъ и 2 православыныхъ Болгары, котры учацяють на выдѣлъ правничій Львовского університету. Выдатки въ р. 1885 выносили 21.000 ар., а отъ питомцѣвъ впынула ледви одна десята часть того (т. е. 2.100 ар.) „Оріека“ (т. е. члены спомагаючѣ) давнѣйшими роками приносила 9.000 ар., а въ р. 1885 пранесла лише 6.400 ар. Зъ той причины кс. Калинка мусть удатися до Сойму о заомогу, и польска облышность Сойму, (въ уваги на тѣсны часы и упадокъ экономичный краю) удѣлила 4.500 ар. заомоги. Додавши се до повышенои сумы 6.400 ар. вложеньхъ „оріеко-ю“, — выходить сума 10.900 ар. Кромѣ того Змартвхвстанцѣвъ распоряджачють ще стипендіями отъ Радѣ повѣто-

выхъ (и пр. подгаецков, перемыской и др.) въ сумѣ 3.000 ар., — разомъ отже 13.900 ар. Зъ отки берутъ недостаючыхъ ще 7.100 ар., не знати.

Велику часть своего справозданя посвятивъ кс. Калинка полемидѣ апаменитой промовы пос. Авиньского на остатній сесіи Сойму. въ котрой, якъ вѣстно, нашъ поважанный посоль поддавъ немилосердній критицѣвъ не толькѣ причину насаня на насъ Змартвхвстанцѣвъ але и способѣ ихъ веденя молодежи. Бесѣда пос. Авиньского дуже заболѣла Змартвхвстанцѣвъ и тыхъ шовинистѣвъ, що ихъ попирають, але они, по езуитски, роблять „gute Miene zum bösen Spiel“ и голосать, що народъ рускій будѣ-то стоить за ними, бо мають таке велике число питомцѣвъ... Ну, сеи обставины, также дѣткнувъ п. Авиньскій и пояснивъ еи рѣвно якъ передъ кѣлькама роками и пос. Ст. Качала, а описаній недавно въ „Дѣлѣ“ фактъ, якимъ то подступнымъ способомъ ухвалено въ повѣтоу Радѣ въ Подгайцяхъ стипендію для одного питомца у Змартвхвстанцѣвъ, также може послужити до яскравои иллюстраціи той „симпатіи“ и того „довѣрія“, якими тѣшатся ксенодвы Змартвхвстанцѣвъ у Русинѣвъ.

Промова пос. Авиньского въ имени рускихъ посоль дала причину и о. Клим. Сарницкому протогуменови Василянѣ — ажъ сими днями! — сказати свое „Одно слово о обновленю закона Василянѣ въ Галичинѣ“ въ „Руси“ о. Бобровича. (Подписаній подѣ симъ словомъ также протоконсуляторъ о. Як. Загайскій, старенькій дѣдуеъ, котрый вже мало-що тямить. Въ словѣхъ томъ сказано, що голосы тыхъ правослвныхъ Русинѣвъ, котры выступаютъ противъ реформы Василянѣ Гауитами, походять въ „меловой валобы, сторонничей неправды, замутуючой (?) мѣшанины або недовладного понятія рѣчи и легкомислія“, бо Гауиты — то одинокий монахи способній до реформы чина оо. Василянѣ; они посвящачються; они за чотыри роки вже толькѣ выхавали кандидатѣвъ, що за тѣсны имѣ муръ Добромира. Тожъ о. Сарницкій протестуе противъ всякихъ увагъ въ томъ дѣлѣ, хочъ-бы они выхавали навѣтъ въ устѣ репрезентантѣвъ руского народу, дакуе оо. Гауитамъ за то, що не уступають, и перепрашае ихъ за всѣ „клеветы“ отъ непокликаныхъ опѣкуновѣвъ...

Шарше о той справѣ поговоримо другимъ разомъ, а теперъ лишь то скажемъ, що Русь и нынѣ, якъ въ самого першу, не може вѣрити въ успѣхъ реформы Гауитѣвъ, коли имѣ доси не удалося зреформувати самого протогумена, — за що онъ певно мае велике право имѣ „дакувати“ и ихъ „перепрашати“.

Комисія фонду вдов-сиротиньского

архидіециі Львовской держала свое заобданье дня 10 л. марта. Касіеръ зложивъ справозданье въ теверѣшного стану каом, а въ олѣдѣ за тымъ рѣшено за 9.000 ар., львованыхъ тымчасомъ въ щадница, закушты паперы Банку краевого на 4 1/2 %.

Дальше обговорювано рѣзній петиціи внесены о удѣленье новыхъ цозычокъ або о продовженье сылаты давныхъ; деякі еферты даючѣ фондови корысть и повну певнѣсть принято, иныи зновъ откиаено. Заступникомъ фонду въ „Общомъ рѣшѣннѣ кредитномъ Заведенію (на мѣсце д-ра Л. Павенцкого) рѣшено поставити фахового юриста, и vybrano свиданика фонду д-ра Явиньского.

Вкѣнци на жаданье о. Стефановича оконотавала комисія ложъ донесеня „Нов. Пролома“ въ справѣ Галицкого заставничого Заведеня, завѣля-

завъ швидко, що сей имѣ ново-утвореный рускій языкъ не може мати нѣякихъ выгладѣвъ на будуще и длитого 1866 р. объявивъ въ своей политичной часописи „Слово“ прямо, що галацка Русины не становлять особноио народу отъ (Велико-) Россѣвъ, але они таки справдешныи „рускіе“, що отже злвшно дальше образовати рускій идіомъ. Съ сею политичною теорією бувъ бы Дѣдичій въ той часъ воюды перейшовъ, коли-бы бувъ не отративъ опору изъ стороны молодыхъ Русинѣвъ. Ся народна партія вырѣбилася въ р. 1861, особливо мѣжь академичною молодежею, котра розжарена патриотичными идеями Шевченка, особливо съ декотрыми старыми патриотами удержувала хоругговъ народноио самостояности. Въ прикладѣ до того напруму выдававъ Федоръ Заревчъ разомъ съ Володимиромъ Шашкевичемъ (1862 и 1863) литературну часопись „Вечерницѣ“, а особливо уталантованныи Кеенофонтъ Клямковичъ редагувавъ (1863 и 1864 р.) литературно политичну часопись „Мета“, котра 1865 р. была посвящена вже толькѣ полятяцѣ. Ровночасно (1865) выдававъ Коостъ Горбаль литературну часопись „Нава“, коли тымчасомъ (1886 р.) Володимаръ Шашкевичъ почавъ издавати „Русалку“. Особливо въ редакціи литературно-политичной часописи „Правда“ (1867—1879) бороняла съ великою вытревалоствою самостояности Русинѣвъ.

(Дальше буде.)

ючи, що кромѣ внокодателя нѣхто въ комисіи не бувъ за перенятыемъ той институціи на рѣчь фонду, а толькѣ оди члены комисіи хотѣли самѣ откинути зроблене внесене, другі-же (мѣжь ними и о. Стефановичъ) лишати остаточне рѣшенье той справы Загальному Зборови отиоручникѣвъ, займаючяся до того часу докладнымъ еи выслѣдженьемъ.

Отъ Выдавицтва „Малоруско-нѣмецкого Словаря“ Е. Желеховского

одержуемо до помѣщеня слѣдуюче оповѣщенье: „22 гій вышукъ Малоруско-нѣмецкого Словаря (арк 585—606, стор. 921—960. *Служба Теросити*) вже вышывъ зъ друку и неважомъ буде розомлатися въ предплатникамъ.

Позаякъ пок. авторъ обчилявъ объемъ цѣлого дѣла на 60 аркушѣвъ друку, а тымчасомъ съ 60-тымъ аркушомъ обвята доперва часть слѣвъ розпочинаючыхъ буквою Т, тожъ мушу въ Землякамъ заявити, що побѣла моего обчиленя, якъ се въ матеріалу рукописного бачу, правдоподобно рѣшта займе ще якихъ 8—10 аркушѣвъ друку. Понеже многи въ Ви. предплатникѣвъ сего Словаря, отиовѣдно до оголошеня самого пок. автора, що до объема дѣла (на 60 арк.), поданого вже при першомъ розболанѣмъ вышукку, зложили въ дорожѣ предлаты 12 ар., котра сума до теверъ выдану часть Словаря покрывае, про то прошу тыхъ Ви. Добродѣѣвъ рѣшту предлаты надослати въ мѣру, якъ мають появляватися дальшѣ вышукки.

Заромъ прошу прочихъ Ви. предплатникѣвъ приосѣштити вырѣшанье залеглоостей, котры у многихъ суть навѣтъ значны, чтобы такимъ способомъ допомочи до докѣченя дѣла, а также не подати причины до задержуваня высылки; кѣлька кому належится долатити, естъ звычайно выразно выписано на адресовыхъ карткахъ каждого вышукка. Котрымъ же зъ Ви. предплатникѣвъ вже отъ якогось часу не выслано вышукѣвъ Словаря, а котры желаютъ мати дальшу часть дѣла, тіа звольте порозумѣтися съ подписанымъ що до дальшой сылаты и высылки недостаючыхъ имѣ аркушѣвъ.

Въ Станиславѣ 26 марта 1886.

Софр. Недѣльскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Дальшій дебаты надъ бюджетомъ.) Поз. Менгеръ розпочавъ свою бесѣду отъ того, що въ Австріи належало бы право бюджетове зреформувати. Австрія переживае теверъ отрашну кризу экономичну: рѣшництву грозить страшна небезпечность; ремесла упали, промыслѣ мусятъ боротися съ конкуренцією; духъ предприимчій въ Австріи утавъ. А яку политяку финансову веде правительство? У насъ накладываются лишь новыи податки, таке поступованье не выдержитъ нѣякой здоровой критики. Треба отже конче змѣннити право бюджетове. Воюды инде ухвалюеся бюджетъ ще передъ новымъ рокомъ и замыкаюця рахунки съ концемъ року, у насъ предлагавося замкненье рахункѣвъ по пяти рокахъ доперва. Въ всѣхъ краяхъ може лучитися, що министромъ зѣстане человекъ задовженный, котрого лихварѣ зѣ всѣхъ сторѣвъ натягають, але воюды лишь не у насъ право бюджетове дае поруку, що такой министръ не допуститя нѣякого надлужитя. До наибѣгавнѣшого обяву нашего часу належитъ дальше и то, що министры побѣла своей волѣ подвысочаютъ собѣ диспозиціи фонды а грѣшныи, котры часто одержувать за интересы переводженій дуже некористно, ошачують оттакъ праоу, що выступае противъ справедливои оппозиціи. И на то естъ рада въ другихъ краяхъ, лишь у насъ еи нема... Говорять, що въ Австріи чинае большѣсть автономична; — добре автономична, коли не хоче, щобъ навѣтъ урядникъ почтовый бувъ Нѣмцемъ; коли урядила щадницѣ почтовой такъ, що за грѣшъ зобраныи въ розныхъ сторонахъ державы закупоуе на баржѣ державныи паперы; коли дала законъ промысловый а остаточне рѣшенье поручае самому лишь урядникови. Бездѣникъ жалувавося дальше на то, що въ Австріи не долучавося жадныхъ мѣтовѣвъ до бюджета, згадувавъ про неоповѣдне поступованье при будовѣ желѣзницъ Стрыи Сколье и желѣзницѣ транверсальной въ Галичинѣ и въ загалѣ критикувавъ дуже остро цѣле поступованье правительства. — Пос. Дѣдушицкій станувъ понекуды въ оборонѣ правительства и доказувавъ що такъ большѣсть якъ и меншѣсть нападають часто на правительство а то якъ разъ для того, бо правительсто такъ поступае якъ ему потреба. Большѣсть въ парламентѣ мусятъ оно мати, але тая большѣсть постунае съ нимъ лишь тогда, коли годится отъ его поглядами. О Полякахъ сказавъ бездѣникъ, що они не суть палуочоу партією въ парламентѣ. Що до финансового положения, то гр. Дѣдушицкій не уважае его за такъ дуже прикре, якъ то старався выказати его поередникъ, хочъ въ будущности може грозити велика небезпечность, а то головно для того, що правительство хоче оной доходы побольшити податками. Головну причину злого положения экономичного добавче бездѣникъ въ томъ, що въ Австріи була до недавна система, котра подѣ цѣлоствоу разумѣла частину. Старавося обдѣнести промыслѣ, а заведвано рѣшництво. Бездѣникъ переходить вѣдтакъ на мыго охоронне и каже, що треба-бы завести на збѣже мыто охоронне отъ Румуніи. Обѣла звертаюця на Гали-

чину, выказуе еи прикре положение экономичного, а оттакъ жадае розширеня законодательной тономіи. Такого розширеня автономіи не хотѣли Нѣмцѣ боятися, бо она культурно и политично стоить выше якъ другѣ народы Австріи. На всякій олужай бюджетъ мусятъ выхваленыи, а коли Австрія мае и дальше мусятъ процвитати, то може еи наступити лишь жаднѣ рѣвноправности воѣхъ народѣвъ. — Пос. Дѣдушицкѣвъ назывъ гр. Таффого караячымъ цемъ (Strafbauer, порѣвнатье зъ 1850 р. баварске воюко робило ладъ въ Курленіи, порѣвнувавъ подати австрійскій съ прусскій, и въ шѣдсеятѣ рокахъ уступивъ абсолютнѣмъ корысть партіи либеральной, то та поставити задачу: централизувати, германизувати, а була-бы не повстала якъ-бы не либеральныи народы дѣше поняли рѣчь; и жаднѣ церкви, щобъ не робити роздору въ народѣ, дѣше свой народъ, якъ оной теоріи. Але либералы нѣмецкій не хотять вже учинити славянѣ, то най подуть до Угорщины. Тая конституціи, и она выступае противъ церкви, контрастъ межъ нею а австрійскоу естъ вымѣнненъ. Партія либеральная не повинна була дѣлати на церковь, а коли вже стала насладатися оныхъ народѣвъ, а тогда була-бы оныи самими. Наша партія — каже кн. Дяхтенштайнъ — мусятъ бути католицкою, австрійскоу, нѣмецкою, лишь не хоче того, чтобы оныи была затержувана парламентами, бо що въ парламентахъ установитъ, то мусятъ завтра оныи хѣвъ приверненя чешского права державного, каже кн. Дяхтенштайнъ, меншѣсть нѣмецка угнетала Чехѣвъ, а коли теверъ станула ва нѣ съ ними, то кричатъ, що Чехи еи угнетаютъ. Такой судъ кн. Дяхтенштайна выказываетъ централистѣвъ велике озлобленье, а „N. fr.“ немае досытъ слѣвъ, чтобы кн. Дяхтенштайна то отповѣдно напятаувати.

(Концеъ загальныхъ дебаты бюджетомъ.) ступивъ вже въ середу и розпочалися уже тѣ спеціалныи, до котрыхъ записалося 300 обдѣнникѣвъ. Зъ рускихъ посоль не приѣхало загальныхъ дебатахъ жаденъ до голоу. Слвальный дебаты закончатся имѣвѣрно около 10-ти гоу.

(Провизоричне обсадженье министрствомъ) не потревае — якъ доноситъ „Pest. L.“ — довше якъ ще три дѣлѣ, позаякъ бар. вальдѣ загла ошого здоровья домагаеся уѣзда въ Вену.

(Вплѣ селянъ у Вѣднѣ.) Дня 25 о. м. долая у Вѣднѣ вѣче селянѣвъ, въ котромъ участвовало больше якъ 2000 особѣ. Вѣче поставило лятячну и экономичну програму и ухвалило резолюцію, після котрой цѣлымъ селянскій съ безъ вгляду на народнѣсть повиненъ утѣри одностайну партію, котра рѣшучо выступитъ противъ воюкой борбы національной, и отже до того, чтобы станѣ селянскій въ тілѣ самъ давчѣмъ бувъ представлюваный лишь селами, чтобы заведено непосредной выборы и тратъ треванье мандатѣвъ. Вѣче выказало нѣяка рада державна откине законъ о загальныхъ чевю.

Заграничній Державы.

Россія. Дня 1 н. ст. цѣвѣня выѣдано зъ Петербурга до Ливадіи. — Въ госуд. советѣ теверъ розривае надѣ предложеньемъ Толстого въ справѣ отиосноиъ сѣльскихъ работѣвъ. Реакціонеры — доносятъ „N. fr.“ Пресса кажутъ, що добрыи намѣры гр. Толстого, котры тѣвъ большахъ властительствѣ забавчатѣ отъ части работѣнкѣвъ, обезопасивъ министровъ до Островскій, змѣняючи проектъ гр. Толстого въ користь работѣнкѣвъ, такъ что вымѣтъ большахъ посылѣостей змѣненя были естатусъ стороній реакціонѣвъ и выступити противъ отровского. — Россія супротивляеся всякимъ положеньямъ посредничачимъ въ справѣ между еко-турецкой угоды и промовіае за переходъ до порядку дневного надѣ закидами, якіи кн. Александръ болгарскій.

Болгарія. Бюро Райтера доноситъ, что талія мала зробити предложенье, обѣла бы посада генер-губернатора Румелии мае отъ кождый разъ повѣрена палуочоу кляссы Болгаріи. Воѣ державы европейскій крѣпко въ Россіи згодилася на ту програму. — Зарѣвныи згоды кинене Россією мѣжь народѣвъ зачинае при помочи панславянскихъ агентовъ выдавати позволи сумий плоды. Въ Румелии выступила вже явно борба мѣжь партиями родноио самостояности а прихильниками Р. Въ мѣстѣ Чиршанъ пришло навѣтъ мѣжь партиями до кровавои бойки и воюкой доперва оѣло ладъ зробити; ралено и уважено обѣдѣдей. Прихильники Цанкова (обладантѣвъ) для безпеченятѣ скоронитася въ рѣшѣ консулатѣ. До „Tagblatt“ у“ доносятъ въ то, что правительство болгарске, чтобы разъ конече змаганямъ объединитѣвъ прихильники Цанковѣ въѣхъ проводирѣвъ партіи Цанкова. Цанковѣ отдалася подѣ откину російского Рѣвночасно заборонило правительство выдѣти иншѣ часописи крѣмъ народныхъ.

Бельгія. Въ Люккѣ (Lüttich, Ліг) ступила въ ночи въ днѣ 24 въ 25 о. м.

войска съ работниками, що зробили отрейть. Двохъ работниківъ ранено. Гвардія обывательска обсадила ратушь. Застановленіе работы прибирае чымъ разъ болшій розміръ. Въ окрестности мѣста и по селамъ положеніе есть дуже напряжене и непенне. Всюкою залогоу зблещено. На двірци вѣданиць въ Гаосельтъ найдено пачку съ 35 динамитовыми набоями. Въ Шарлероа оподѣвають такожъ змовы работниківъ и выслано туды значну силу воєнну.

НОВИНКИ.

— XXV-тй роковини смерти Т. Шевченка будутъ обходати Русины въ Тернополѣ. Въ розболаныхъ запросинахъ на сей обходѣ читаемо: „Цѣла Русь святкуе торжественно XXV-лѣтні роковини смерти наилучшого своего сына, аностола правды и науки, Тараса Шевченка. Тожъ и намъ не послѣдними бути. Тернопольскій рускій товариства „Руска Бесѣда“ и филия товариства „Провѣта“ будутъ празднувати велике народне свято дня 23. рус. марта (4. лат. цвѣтна) въ недѣлю при участи добрыхъ оиъ музичныхъ въ оади Замковій (театральнѣй) декламацийо-музикальнѣй въ вечерю, на котрой въ имени оиъ товариствъ маемо честь запросити. Надежитотъ за билеты упрашаемо переслати найдалше до середи 31. лат. марта включно, або зѣбтати карткою кореспонденційною, що належитотъ буде въ день декл.-муз. вечера въ „Рускій Бесѣдѣ“ або при касѣ зложена. Програма буде невагомъ оголошена въ часописяхъ, а такожъ роздавана при входѣ до оалѣ, де такожъ будутъ прійматися добровольні дати на фондѣ отиендѣній Т. Шевченка. Въ Тернополѣ 10 (22) марта 1886. — Ол. Гаврильскій, голова „Р. Бесѣдѣ“ и фил. „Провѣты“. Д-ръ П. Кочиркевичъ секр. „Р. Бесѣды“. И. Дошляк, секр. фил. „Провѣты“. Цѣна и мѣсто: Львова 5 ар; кресло въ двоихъ першихъ рядахъ 1 ар. 50 кр.; въ дальшихъ 1 ар.; вогушъ на салю 50 кр., а для селянъ, мѣщанъ и школьныхъ молодежи 25 кр. Билетѣвъ можна дѣбтати въ „Рускій Бесѣдѣ“, книгарни Л. Гавечка (Чикала) и въ „На родній Торговлѣ“, а вечерю при касѣ. Початокъ о годнѣ 7 1/2 вечеромъ. Стрѣй святочній.

— Отъ о. Ивана Волянского въ Шенендо въ Америцѣ одержуемо пismo, въ котромъ звѣщае насъ, що въ Шенендо засновуе руску друкарню, де будутъ друкуватися книжки и пismo для ужитку Русинѣвъ жиучихъ въ Америцѣ. Черенки для друкариѣ вже замовлені. Рѣвноже загадавъ о. Волянский завести въ Шенендо театр рускій (задео аматорскій) и въ той цѣли прапоручивъ намъ выстаратися отъ „Руской Бесѣды“, взглядно отъ руско-народного театру отиной штукъ народныхъ, комедій, мелодрамъ и драмъ зъ народного жита галицкихъ и украинскихъ Русинѣвъ. При случаю подаемо до вѣдомости, що книжки посылати до Америки найвыгодѣйше почтою подѣ оакою (Kreuzband). Посылка подѣ оакою приходить найкорше и подае улекшеня при ослатѣ цѣа.

— Загальні збори членѣвъ Товариства имени Шевченка отбудутся въ недѣлю 28 л. марта въ комнатахъ „Руской Бесѣды“ съ звычайною програмою, на котрой Выдѣль Товариства воиътъ Вп. членѣвъ сямъ запрошуе. Початокъ о год. 3 пополудня.

— На Дѣмъ „Провѣты“ зложивъ кружокъ гостей при забавѣ по концертѣ въ роковини Шевченка 40 ар. 30 кр. а. в. Зампривозованымъ збираниемъ датковѣ занялася ласкаво панна Александра Бажаньска въ товариствѣ д-ра Теофила Окуневокого.

— Отчитъ в ны Ал. Бажаньскон, отбудеся оея недѣлѣ, т. е. 28 марта, въ комнатахъ „Руской Касна“ о 4 ой годнѣ по полудня, на котрой мае честь прооити комитетъ отчатовый „Общества русскихъ дамъ. П-на Бажаньска буде чятати о бандуристахъ, кобзаряхъ и другихъ оибвакахъ на Русь.

— Въ справѣ кѣдманьскон рускон гимназій доносить „Gazeta Polska“, що Рада мѣста Кѣдмана выслала до министра просвѣты прошенье, чтобы оибѣянна, дана їй передъ кѣдманомъ роками що до заложена руской гимназій, была оловнена. Выдѣль товариства „Руска Рада“ въ Черновцахъ лагодитъ меморіалъ, котрой розбѣле воиътъ ключамъ парламентарнымъ. Начальники гроизаъ повѣта кѣдманецкого не дуже зажурилися тымъ, що президентъ Буковины не хотѣвъ ихъ прійняти, бо выдѣлятъ сими днями до Вѣднѣ до министра просвѣты.

— Его Преосв. Станиславскій владыка Юліанъ, выславъ подѣ днѣмъ 20 марта с. р. до воч. кудрынекского деканата олдѣуюче пismo: „Рѣшаню справозданье зъ дня 20 лютого 1886 ч. 120, о отбудомъ ся дня 17 лютого 1886 въ Павѣвцахъ першѣмъ сегорбѣнѣмъ соборнику деканальнѣмъ, почитаю собѣ за прійтній обявляючъ залвати тамошному Всеч. Священству вповнѣ заолужене признание за то, что оно, мимо неспрѣжкою погоды, такъ численно являло на соборнику, де подѣ проводомъ своего свѣтлого Настоятеля занималося розправами о предметахъ для душастыри важныхъ и хосениныхъ. За оказаніе мѣлѣ при той олучайности выразы преданности и приклонности складую всему всеч. Священству тамошного Деканата ширю подяку и желаю воиътъ изъ глубины сердца Божоа ласки и обыльного благословенія свшше“. Юліанъ, Эл.

— Подня. Преосв. еп. Юліанъ надѣлавъ бюроу Братства о. о. Николая въ Станиславѣ шедрымъ даромъ 50 ар., за котрой то даръ Выдѣль Братства — отвітно рѣшеню на засѣданю зъ дня 12 (24) с. м. — уважае оиымъ мизамъ обявляючъ зложити публично ширю подяку, молча Вое-

вышного о благо- и долгоденствіе для великодушного Датея. — Отъ Выдѣлу.

— Опоищене. На желанье зголосившихся любителейъ сѣву заявляю, что олдѣуючій 3-мѣсячній курсъ для управительѣвъ сѣву хорального розбѣчнеса для 4 лат. мая. Для кандидатѣвъ о влоаотѣй прокормленю, оловнѣа дуже прѣстунѣй. — Іосифъ Витошинскій, приходникъ въ Дениоовѣ, почта Ходачкѣвъ.

— Русій выклады наукой устройея черновецка „Руска Бесѣда“ въ льокалі товариства (ул. Силоні ч. 7). Першій выкладъ мавъ проф. Пагулякъ „О водѣ“ манушномъ недѣлѣ. Другій отчитъ буде мати д-ръ С. Стоцкій „О руской литературѣ“ оея недѣлѣ. Початокъ о год. 7.

— Зъ Станиславскомъ епархіи выбарова до Вѣднѣ и до Риму депутати, щобъ зложити подяку С. В. цѣсареві и С. Св. Папѣ за онованье и введеенье въ житье руского епископства въ Станиславѣвъ.

— Д-ръ Іосифъ Огурекъ, професоръ гимназійный, переходить зъ латиньского оряду на рускій и прійнятый на IV рѣкъ богословія до семинаріи. Удержанье въ семинаріи д-ръ Огурекъ самъ собѣ осплачуе.

— Петръ Ал. Лавровскій, бувшій професоръ славянскихъ языковъ на харьковскѣмъ университетѣ, потому ректоръ варшавского университета и т. д., померъ д. 28 с. от. лютого въ Петербурѣ. Покойный родина 1827 р. въ тверской губернии и бувъ омыомъ протверер. Уже въ р. 1857. отавъ адъюнктомъ харьковского университета, а въ р. 1869 аменованый бувъ ректоромъ варшавского университета, де пробувавъ 3 роки. Оболаа бувъ кураторомъ оренбургского, а отгакъ одеского учебного округа. Онь оголосивъ дуже много ученыхъ (авшыхъ 60) трудовъ о славянскихъ народахъ, ихъ исторіи, этнографіи, языкахъ, славянскихъ дѣятеляхъ и т. д. Тутъ подаемо описъ працъ покойного трактуючыхъ о Малоросинахъ: „Особенности Малорусского нарѣчія“ 1859 р.; „Отвѣтъ на пismo г. Максимовича, г. Погодина, по поводу Малорусского нарѣчія“ (Онова 1861); „Южнорусскій элементъ въ Австріи“, 1861; „Русские въ Галиціи“ 1861; „Состояніе Русской униатской церкви въ Галиціи“ 1862; „Церковныя дѣла у Славянъ австрійскихъ“ 1865 р.

— Платноу катихизамъ за науку религій удѣлили окурной Радѣ школьнѣ: Львоуска для катихизѣвъ въ Щирци и Виянкахъ по 40 ар., а въ Бѣбрцѣ 48 ар.; Чортковска катихизѣва при женской школѣ дѣвочѣй въ Бучачѣ 25 ар.

— Стрѣйкъ майстрѣвъ столярныхъ у Львовѣ, о котромъ мы доносилъ въ часѣ попереднѣмъ, треваетъ еще дальше. Показуеся, что брата Вячеляки не зовѣмъ такъ заслужили собѣ на поиранье ихъ властею автономачною. (Выдѣль краевый давъ имъ 20.000 ар. безиротенной оычки, и лучше бувъ бы зробивъ, коли-бы бувъ удѣлявъ такую подмогу оамѣй корпораціи майстрѣвъ, якъ одному фабрикантовѣ.) До влоаотраціи отаосилъ въ фабрицѣ наилучше поолуцать фактъ, що на работника, котрой на машинѣ оторва въ собѣ три пальцѣ и зъ того титулу мавъ претенсію до заллаты коштовъ кураціи, то, чтобы не заллати тыхъ не значныхъ коштовъ, Вячеляки донесли, что работникъ се умисно зробивъ, абы выкрутитися отъ воюка. Той доносъ дорого ихъ потому коштувавъ, бо оудъ засудивъ ихъ на кару 300 ар.

— Театръ п. Бачиньского перебувавъ до теперъ въ Радѣвцахъ, зъ отки переноситъ до Черновецъ.

— Nodie mihi, cras tibi. Польска журналистика дуже сердито тымъ, що въ Царствѣ Польскомъ Россіане выдали для польского народу книжоку и. заг. „Gawędy starego Macieja“, де олавлатъ російскихъ царѣвъ, правительство, и т. д. Розсердженымъ панамъ Полякамъ мы маемо честь пригадати, що то само они роблятъ у насъ, такъ само опекулюючи на баламутство Галицко-русского народу... А правда, „jak to boli“?...

— Новый замокъ безопасности. Одинъ берлинскій олюсаръ спорядивъ замокъ, котрого злодѣй не такъ легко отворитъ. Коли той замокъ схочетъ хто створити витрахомъ або якимъ до него не припасованымъ ключемъ, такъ сей часъ починае дѣйствовати аппаратъ алармовый, котрой ажъ тогда затихае, коли замокъ отворитъ властивымъ ключемъ.

— Услуги фотографіи починають бути що-разъ болшій. При фотографованю неба подткривано богато дося ще незнаныхъ звѣздъ. Новѣйшими часами вынайдено оспособъ фотографованя на оухныхъ пытахъ, котрой позваляе въ одѣй хвилнѣцѣ мати готовый вже образъ. При помочи такихъ аппаратѣвъ блыокавичныхъ можна здыматти моменты зъ рѣзныхъ хвилъ бою, що вже и пробовано въ Канадѣ. Воздухоплавецъ здымаетъ при помочи такого фотографичного аппарата пляны цѣлыхъ околнѣцъ и то дуже докладно. Подчаюъ поолѣднѣмъ французско-прускои войны аменшувано при помочи фотографіи люты до такъ дробнои формы, що голымъ окомъ ихъ прочитати не було можно. Та листы носили голубцѣй почтовѣй зъ Паржа на провинціи и тамъ отчитувано ихъ при помочи магичной лѣхтарыѣ.

— Фабрика яецъ. Въ Америцѣ забрала полиціа дуже богато фалшованыхъ яецъ, въ котрыхъ лише окаралуща була правдива, а въ оереднѣцѣ бувъ альбуминъ и жовтокъ заправленый бураковымъ окомъ и шафраномъ.

— Листъ до чортѣвского рабина. Одинъ вѣрующій въ рабина чудотворця жидовъ новобранецъ посылаетъ до него оея лку телеграму: „Grossrabiner Friedmann in Czortkow. Komisij seir bitter, gawalt rachimim fur ben Schlojm Azril, goim und doktorim oigum fargliszun. Hersch ben Jojna“. (По нашому: „Великій рабинъ Фридманъ въ Чортковѣ. Комисіяа дуже люта, на гвалтъ милооердіа

для сына Шлоймы Азриля, залѣпи очи комисарямъ и докторамъ. Гершь, сынъ Йоины“.

— Въ Чикаго згорѣла фабрика „правдивого“ масла, робленого зъ оливои и вишихъ родѣвъ тощю. Всѣ склады напоянъ оливою а переповненѣй фабрикатомъ занялися въ одѣй хвилѣ, и опахули широкою, подѣ небо слякоюю пологенею въ гору и на боки. Було се въ день. Американскій часописъ жалуетъ, що фабрика, коли вже разъ горѣла, не горѣла въ ночи, бо видѣ рѣзнобарвнѣныхъ пологеней бувъ-бы показавъ дуже величаво. Не треба й казати — додають тѣ часописи, — що при томъ нещастю не згорѣла ажъ одна корова.

— Дробнѣй вѣсти. Ам. гр. Кинбергъ, краевый маршалокъ Шлеска, померъ д. 24 с. м. въ Опапѣ. — На Уграхъ агатаціи выборовъ кончатся звычайно поединками. Сими днями отбуваю такіи поединкомъ мѣжъ оиднымъ высокимъ урядникомъ а членомъ опозиціи, и урядникъ дѣбтаетъ кулю въ живѣтъ. — Въ Valparaiso збѣшовъ зъ розуму властитель каварій и подѣлавъ овою хату. Отъ того згорѣло цѣле мѣсто а шкоду числятъ на 24 миліонѣвъ франкѣвъ. — На Уграхъ коло Темешвару напала розбѣйники почтовый вѣзъ. Кондукторъ и почтвлоиѣвъ утекли зъ страху, а розбѣйники забрала все, що имъ подобалося. — Въ вересни с. р. збереся у Вѣднѣ конгрессъ оріенталюотѣй. — Гр. Шамборъ задумуе впровадити до Турка монахий о. Карола Боромея, щобъ они займалося наукою молодежи. — Румунскій монахъ Дан-Гаванелье запросивъ двоихъ знакомыхъ въ часѣ мясницѣ на забаву. Гостѣ, добре покрѣпившись, повѣиоли монаха а самѣ забрала у него 500 ар., котрой бувъ собѣ заощадивъ. — Зъ Березанѣ до Козовои будаеся нова линія телеграфична. — Графиня Шамборъ, властительна дѣбрь въ Турчаньскѣмъ, померла въ Горичцѣ д. 25. л. с. м. на парализѣ сердца. — Въ Тернополѣ напали два уланы въ ночи трафиканта Юду Унтера и хотѣли его удушити, коли онь не хотѣвъ имъ дати цигаръ. Жидъ выратувався крикомъ, на котрой варазъ зъ улицъ побѣгалюа люде.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

До каноничной институціи завбаваній оо: Гоо. Бандыра на Розбѣрче и Константинъ Стрѣцкій на Корчынѣ.

Завѣдательство одержали оо: Никол. Олекскій въ Вѣстовѣй дек. калуского; Романъ Ландеръ въ Городяцѣ; Еронямъ Кмцикевичъ въ Кутяцѣ.

Введеніе оо: Іоан. Зарцкій яко кап. Озерняки; Орестъ Держко яко парохъ Озѣрной.

Удѣльнѣй отъ прив. сотрудицтва въ Стрѣцкѣ о. Іоанъ Пелехатый удавоа на завѣдательство Нуца.

До рукополаганнъ зъ львовскон аепархіи прѣступили Мах. Зарилюкъ, Ив. Филановскій, Несторъ Коржинскій, Корнѣло Сенникъ, Филанъ Авдизовскій, Софронъ Сосенко, Ник. Левачій, Зелонъ Ляховичъ, Володим. Кововалець и Димитрій Розлуцій.

Митроп. консисторія: 1) вставилася до намѣстництва о удѣленѣе додатку особитого для о. Викторѣ Биланьского, пар. въ Шибалѣвъ; 2) до президіи намѣстництва о згоду на канон. институцію о. Волод. Колянкового на Луку малу.

Додатокъ особитый зъ фонда религійного 100 ар. рѣчно до конца 1887 р. удѣлили намѣстництво о. Іоану Пачовокому пар. Соловки.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Рукоположенье въ пресвитеры одержали у Львовѣ олдѣуючій кандидатъ въ епар. перемыскои: Іоанъ Подлясцкій, Антѣй Менцѣнскій, Володим. Галдуневичъ и Ем. Венграновичъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— 50-лѣтній ювилей Гоголевого „Ревизора“, зѣвѣтлон у насъ и въ цѣлѣмъ овітѣ комедія нашего земляка, буде празнуватися д. 22 рус. цѣйтня въ Россіи. Театры російскіи, а особливо театры петербурскіи, роблятъ великѣй приготовленя, до сего торжества. Чыотый дохѣдъ зъ ювилейныхъ прѣдставленъ буде призначеный на збѣльшенье фонду на памятникъ для Гоголя, котрой до теперъ выноатъ 12.800 рублѣвъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Впр. Ст. Начала въ Ш. Вашу цѣяну статью мы одержали сегодня; умѣстимо ея въ олдѣуючѣмъ числѣ. Ширю дакуемо и сердечный Вамъ отъ насъ прѣвѣтъ! — Вп. Дюмоа. зъ Золочѣвщины. Въ оимъ числѣ вѣбкѣ не можна було за дня недостачѣ мѣсца.

Ц. к. уприв. галиц. анціійный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
(16-7) ку, уе и л, одаз 1524
всѣкѣй вартостный панерѣ и монеты
п) курсѣ дневнѣмъ.
Поручена зъ провинціи выконуе отворотною почтою бѣзъ провизии.

Съ сими числомъ розеядаеся Предлатникамъ „Библиотека найизъ повѣстей“ 14 и 15 аркушь повѣсти Додета „Набѣтъ“.

НА ДОСЛАНЕ.
Заосмотрявши теперъ богато мовъ вже 23 лѣтъ истяуюче Перевѣтнѣче Заведенье въ рѣзній прехорошій украшеня для евангелій, молитвословѣвъ и т. д. а такожъ и для вишихъ богослужебныхъ книгъ, авертаю увагу Всеч. Духовенства, ч. ч. Братѣвъ церковныхъ и т. д., що и пріймаю такъ якъ давнѣйше до перешлету воюкого рода евангелія на рѣзній цѣны, воиъкѣ книги церковнѣй, книги метриканѣй, молитвословы для Всеч. Духовенства и для П. Т. Дамъ; такожъ воиъкѣ вишій книжки и цѣлѣй библиотеки, — все то по надавычавю умѣреныхъ цѣнахъ. Въ виду недалекого празника Воскресенія Христового прошу Всеч. Духовенство: пріймлати евангелія и другѣй церковнѣй книги до перешлету скоро, чтобы и мѣгъ ихъ вчано выготовити и отослати. Що до перешлету евангелій можна порозумѣтиса зѣ мною письменно и умовитиса що до цѣны. Старѣй украшеня евангелій обновляюся и доповняюся подѣ моимъ надзоромъ и за моимъ заходомъ. Вся работа выхѣдѣтъ отъ мене красна, дешва и крѣпка, чого я давъ уже тысячній доказы. Наконецъ звертаю увагу, що у мене оуть на окладѣ готовѣй прекрасной молтвенниці для дамъ и „Помяника“ оуошнихъ для Братѣвъ церковныхъ, Роднѣвъ, Товариствъ, Институтѣвъ и т. д. 4-6 1889
Съ поважаемъ
Мих. Спозарскій,
у Львовѣ, въ Ставропигійскомъ Институтѣ.

НАЙЛУЧШИЙ
ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
естъ правдивый
LE NOUBLON
1460 французскій фабрикатъ 14-36
SAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.
Передъ подробкою остерегася!
Сей папѣръ поручаютъ якъ наилучше пп. д-ръ Г. Г. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Лизманъ, пресесоры хеміи при вѣдомствѣ университетѣ а то для его знаменитѣй люды, его абсолютной чыоты и для того, что до него не доишанъ жадній школьнѣй здорову матеріи.

PAC-SIMILE DE L'ETIQUETTE 17, rue Ménilmontant, à PARIS

American Original-BAY RUM.
Займасъ межъ всіми водами до воюскѣй найперше мѣсце; выпробованый въ цѣлѣй Англіи и Америкѣ отъ дѣятельѣвъ лѣтъ и признаный за наилучшій. Не повиненъ не дѣбтавати въ жадномъ домѣ. Наслѣдкѣ для отдрадуочнѣхъ на волюскѣ: Уоуае выпаданье воюскѣ оаково по кѣлькоразѣмъ обытню. Лыдой заростають черезъ оильно порушанье воюскѣмъ пыбутокъ зъ найкоротѣмъ часѣй дуже гуето, найзавѣдѣйше творенесъ луоокъ и волюка Нечистота варголовон шкѣры зникае черезъ ужитье Бай Руму въ протягу 3 до 4 дѣйтѣ. До пляскаи здорового воюскѣ: Удержжъ воюскѣ и шкѣру на голови засѣгды чыстою и бѣлою, воюскѣ мякно, блищатся якъ акамитъ, велкон оиванымъ подѣ великимъ оловнѣмъ увикасеа. Оувѣжусъ и консервуе знаменитѣ. Жадне средство тайно. Не толькѣ шо воюскѣ не шѣбднѣе, але и дуже прѣстунѣе для кождого віку. Що для воиъ прійзвѣтъ. Пріймѣй и выключный импортъ зъ острова ои. Томы черезъ генералюого депозитора I. Wessely дипломованого антикаря, Wien, I. Augustinerstrasse 7. Складъ у антикарѣвъ Рукера у Львовѣ, Редика въ Краковѣ, Ямругевича въ Тернополѣ, М. Редера въ Бродкахъ. Цѣна за едлицку 1 ар. 40 кр. Шо для выслѣвася почтою. 1867 4-6

Матеріи на одѣжъ
лишь въ тревалон оветон воиу для мужскимъ середного року
3.10 метра за вр. 4-96 кр. зъ доброй новыи овет; на „ 8-“ „ зъ дѣшп. новыи овет; „ 10-“ „ зъ тошкон новыи овет; одно убранье „ 12-40 „ зъ дуже тошк. нов. овет.
Пледы до дороги за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ до зр. 12. — Дуже краснѣ оиднѣ, оиднѣ, обертники, матеріи на суратки, плащѣ до дощю, телья, сѣрачокъ (зловѣдѣ), комистъ, камгартъ, шевѣтъ, трико, оуина для дамъ и на билларды, порувѣшны, доокины поручае
Заложенный **Joh. Stikarofsky**, — 1866. —
Складъ фабричный въ Берѣѣ.
Воюры франко. Карты вѣбрѣвъ для панѣвъ краснѣвъ нефранкованю. Выслѣнки за послѣднѣа-тою надѣ 10 ар. франко.
Я мало засѣгды складѣ сукна зр. 15000 а. в. и розумѣюсъ само собою, шо при моѣй свѣтлоѣй торговлѣ повоаотѣтъ рѣшкѣ на 1 до 5 метрѣвъ довгѣ; а змушаный отже продавати таикъ рѣшкѣ богато по-више цѣны выробу. Вѣбрѣвъ зъ нихъ носылати не можна оиднакожъ недогоднѣй рѣшкѣ отианюются або отдася грошѣ (Рѣбу замѣтку, шо другѣй ермы вымѣняють такожъ, може шо за гѣршій товаръ але грошей не авертають.
Черезъ наслѣдуванье додѣвшихъ або оибки ливныхъ ермы выдѣжуа змушанымъ закннати ии-серванье и прошу для того моиъ П. Т. Комитетѣвъ чтобы моо солидну ерму задержали ласкаво въ памяти а въ олучай потреби почтнѣи мене своимъ поважаннымъ замовленями, котрымъ я засѣгды отдамъ моо наибѣльшю увагу.
Кореспондѣнціи пріймаются въ языкахъ ні-мецкомъ, угорскомъ, чешкомъ, польскомъ, италій-скомъ и французкомъ. 1877 (10-24)

Курсы збѣжа зъ дня 26 я. марта 1886.

Table with 6 columns: Location (e.g., Пшеница, Жито), Price per 100, and other market data.

Зъ рукодѣльнѣ виробовъ церковныхъ рѣчей И. ПАКУШЕВСКОГО

Отозва до Всечестного Духовенства. Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ виробѣхъ рѣчей церковныхъ...

- Кадильница жовта 10 ар. пооріблена 12 ар.
Ладоница 2 " 50 кр. 3 " 50 кр.
Хресты бѣгареві 8-10-12-20-30-40 ар. и выше.

!! Чудно !!
elegantная оправы, формы, трезвости и съ знаменитымъ перкомъ суть вывадены мною и 6 зол. и сѣб. медалями преміованіи
Маятникові годиники въ формѣ ремонтара

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
Понеже знаю, що Высокоповажаній отць духовній уряджують при церквахъ хоры, прото поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Щобы выступити противъ всякой обману анонсовою сполучилися міжнародне Товариство Експортное и Товариство Свѣтка Викторія...

Диванки Викторія, съ взорами звѣрять або цвѣтовъ ар. 2-80, Викторія обрусъ съ френцѣлами, найновѣйшій взоры ар. 2-20 и 3-40.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами.
Фабрика дергъ Викторія предлагае на переборѣ обманчивой конкуренціи величезній, широкій и дуже грубій не до знищенія дерги Викторія съ 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по ар. 1-40.

Великій виборъ дивановъ, одѣяль, сбрусовъ и дергъ. Цѣники на жадање даромъ и франко.
Звертаю покорино увагу моїхъ высокоповажаныхъ П. Т. отбирателѣвъ, що маю выключне заступство нововынайденыхъ американскихъ науценовыхъ плащѣвъ отъ дощу дѣя дамъ и мужчинъ.

Призвану загально наилучшу
Масу до запусканя пѣдлогъ поручають
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ. 1884 40-0

Тягненье вже слѣдующого Мѣсяця
Kincsem по 1 зр. 11 лосѣвъ 10 зр.
Лосы
Головна выграна готѣвкою
50.000 зр.
10.000 ар., 5.000 зр. по от-20% 14788 выграна.

Власный досвѣдъ
Вѣдѣніи! Кто о тѣхъ...
PAIN-EXPELLER
Събивающій боль

Запрошенье до предплаты.
Съ днемъ 1 цѣтня 1886 р. розпочинаеся цѣлорѣчна плата на часописъ
„NADZIEJA“
и вышестъ у Львовѣ рѣчно 1 ар., а съ доставкою до дому 20 кр., на провинціи съ почтовою переосылкою 1 ар. 30 кр.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
подае до вѣдомости, що выдало и мае на складѣ слѣдующіи Формулярѣ для касъ пожиточныхъ на ладѣ
„Закомарскои Правды“:

Найдешевше руске литературне издавничтво „Руско-украинска Библиотека Евгения Олещицкого“ выхадать у Львовѣ почавши отъ 1-го грудня р. 1884.
Доси вышло 10 выпусковъ, обнимъ лѣтъ слѣдующій литературный материалъ:

Въ Администраціи „Дѣла“ можна достати за присланьемъ 15 кр. на оплату почты
ЛОСЫ
великомъ фантовомъ лотеріи устроеной на доходъ „Дѣвочого вѣдвѣтута“ въ Перемышлѣ. Лотерія та окладаетъ въ 12.100 бѣльшихъ выгравыхъ вартости 1.000, 500, 400, 300, 200 и 100 ар., межи котрыма оутъ дары монархѣвъ панужахъ въ Европѣ, клязѣвъ церквей и т. д.